

CONFIDENTIELE

antwoord 5-3524

Het Nederlandse wetsvoorstel waarnaar u verwijst, komt er naar Belgisch voorbeeld. De aanpassing van de wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming in mei 2011 viseerde duidelijk het fenomeen 'acquisitiefraude' (noot: in België gebruikt men eerder 'reclameronselaars' of 'misleidende bedrijvengidsen' als overkoepelende term. Acquisitiefraude is een typisch Nederlandse term.) Het artikel 97/1 van deze wet zegt letterlijk:

"Het is verboden voor een onderneming ofwel rechtstreeks, ofwel via een betalingsformulier, een bestelformulier, een factuur, een aanbod, algemene voorwaarden, een voorstel tot verbetering of elk ander soortgelijk document, adverteerders te werven om hen in gidsen, adressenbestanden, telefoonboeken of soortgelijke lijsten of bestanden op te nemen, zonder ondubbelzinnig aan te geven dat deze werving een aanbod van overeenkomst tegen betaling uitmaakt en zonder in het vet en in het grootste lettertype dat in het document wordt gebruikt de duur van de overeenkomst en de hieraan verbonden prijs te vermelden."

Sinds de inwerkingtreding van artikel 97/1 van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming op 17 september 2011 werden effectief frauduleuze praktijken gemeld aan de Algemene Directie Controle en Bemiddeling. Tussen 17 september 2011 en 31 december 2011 heeft deze dienst 308 klachten ontvangen, voor het jaar 2012 waren er 1100 klachten. Er moet evenwel op worden gewezen dat die niet noodzakelijk betrekking hadden op feiten die dateren van na de datum van inwerkingtreding van de nieuwe wetgeving.

De Algemene Directie Controle en Bemiddeling (ADCB) heeft betreffende deze problematiek 1166 dossiers ontvangen in 2009, 1258 in 2010, 1127 voor 2011 en 1100 in 2012. Sinds 1 januari 2013 tot oktober zijn er 1084 klachten binnengekomen

Er kan worden opgemerkt dat het bij een toenemend aantal van die klachten gaat om meldingen van personen die wantrouwig waren en dus niets hebben ondertekend, wat aantoonde dat de inspanningen inzake preventie en voorlichting hun vruchten beginnen afwerpen.

Op repressief niveau worden de klachten die de FOD Economie ontvangt juridisch geanalyseerd, en indien nodig worden onderzoeken gevoerd om inbreuken vast te stellen. De bestaande wetgeving maakt het namelijk al mogelijk om dit soort feiten te bestraffen aan de hand van processen-verbaal wegens inbreuk op de artikelen 96 (oneerlijke handelspraktijken tussen verkopers, misleidend aanbod), artikel 97 (oneerlijke handelspraktijken tussen verkopers, aanbod dat een factuur bevat), artikel 97/1 (wettelijke bepaling inzake aanbod tot inlassing) en/of artikel 98 (de praktijk is verwant aan afgedwongen aankoop) van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming. Bovendien worden dergelijke praktijken over het algemeen veroordeeld door de rechtbanken op grond van oplichting en/of poging tot oplichting in de zin van artikel 496 van het strafwetboek. In de meeste gevallen worden de feiten ook ter kennis gebracht van de territoriaal

betrokken parketten. Gaat het om een firma zonder link met België, dan is automatisch het parket van Brussel bevoegd.

Tot slot is in twee gevallen een vordering tot staking ingesteld tegen een firma die onder verschillende handelsbenamingen handelaars belaagde met het op listige wijze aansmeren van inlassingen in een waardeloze, bijna niet echt bestaande brochure aan abnormale prijzen. In beide gevallen werd de bewuste praktijk onder verbeurte van dwangsommen door de rechter veroordeeld. In het eerste geval is het vonnis in kracht van gewijsde gegaan. In het tweede geval werd door de betrokkene een beroep ingesteld en loopt de procedure nog.

Inzake grensoverschrijdende fraude wordt er geval per geval bekeken wat de mogelijkheden zijn afhankelijk van de bevoegdheden van de buitenlandse partners. De bevoegdheden voor B2B- materies zitten namelijk vaker niet dan wel bij de consumentenbeschermingsautoriteiten waarmee de ADCB regelmatige contacten onderhoudt. Er is ook lang niet in elk land een autoriteit dit zich met deze problematiek inlaat. Daarbij komt dat het illegale karakter van dergelijke professionele gidsen lang niet algemeen gedeeld wordt. De rechtspraak ter zake in de verschillende landen kan divergent en casuïstisch zijn (soms worden enkel de misleidende oneerlijke praktijken in aanmerking genomen, soms ook oplichting).

Tot slot werden recentelijk de volgende initiatieven op dat vlak genomen:

- op de website FOD Economie wordt een lijst bijgehouden met verdachte bedrijvengidsen. Deze wordt regelmatig geactualiseerd: http://economie.fgov.be/nl/ondernemingen/arnaques/Bedrog_beroepsgidsen_reclame-inlassingen_domeinnamen/
- internationaal overleg via de International Mass Marketing Fraud working group (IMMFWG),
- goedkeuring op Benelux-niveau van een groenboek waarin ook oplichting t.a.v. ondernemingen is opgenomen, Begin 2013 heeft het Benelux Secretariaat-Generaal tevens een enquête Acquisitiefraude gedaan bij de bedrijven in de Benelux.
- in december 2012 kwam het onderwerp aan bod op een door de FOD Economie gegeven sensibiliseringscursus voor parketmagistraten.

Ik kan dus duidelijk zeggen dat de FOD Economie zeer actief reageert op deze fraude.